

dr inż. arch.

RAFAŁ BARYCZ

ARCHITEKT

BIURO ARCHITEKTONICZNE

BARYCZ I SARAMOWICZ,

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY I SZTUK PIĘKNYCH

KRAKOWSKIEJ AKADEMII IM.

ANDRZEJA FRYCZA MODRZEWSKIEGO

Jest to pionierskie przesłanie architektoniczne o dużej wadze społecznej.

Od trzydziestu lat mówi się o potrzebie rewitalizacji osiedli z wielkiej płyty, ale jak dotąd nic sensownego w tym zakresie nie zrobiono. Bezpretensjonalna kolorystyka budynków jest zastępowana czymś, co już nie tylko vox populi, ale i profesjonalne badania nad architekturą określają mianem pastelozji, zawłaszczana jest międzyblokowa przestrzeń wspólna. Nie jest to żadna rewitalizacja, lecz – degradacja. To, czego najbardziej potrzebują dziś

budynki z wielkiej płyty, to polepszenie standardów i układów funkcjonalnych mieszkań, indywidualizacja architektury w aspekcie tożsamościowym, podniesienie wydajności energetycznej. Jak to zrobić?

Przestrzennej odpowiedzi na te arcyważne pytania spróbowała w swej pracy konkursowej udzielić Pani Anna Kaim. Do przekształcenia wybrała budynek zbudowany w systemie Wk-70, w którym wzniesiono 19,6% wszystkich domów z wielkiej płyty w Polsce. Projekt jest racjonalny, przemyślany, technicznie realny i estetyczny. Młoda Pasjonatka Architektury zaproponowała wyburzenie zewnętrznych ścian osłonowych oraz działowych, dobudowanie szkieletowej konstrukcji stalowej, którą zgodnie z aktualnymi tendencjami wypełniono prefabrykatami drewnianymi, a w konsekwencji przekształcenie i powiększenie planów mieszkań. Jest to pionierskie przesłanie architektoniczne o dużej wadze społecznej i dlatego słusznie zostało nagrodzone w imponującym wydarzeniu architektonicznym, jakim jest Konkurs dla Młodych Architektów.